23/09/2019

Τεχνολογική καινοτομία και Εκκλησία

/ Γνώμες

Του Γεώργιου Γκοτζιά, Εκπαιδευτικού για το Πρακτορείο ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Η ταχύτατη εξέλιξη της τεχνολογίας και όλων των παράγωγών της, είναι πασιφανές πως έχει συμβάλει στην αναβάθμιση του βιοτικού μας επιπέδου, θέτοντας ολοένα και υψηλότερα τον πήχη των επιστημονικών ερευνών και προσδοκιών.

Στην περίπτωση της Εκκλησίας, η οποία αποτελεί έναν δυναμικό πνευματικό – κοινωνικό οργανισμό, δεν είναι λίγες εκείνες οι περιπτώσεις, όπου άτομα κυρίως του έξω – εκκλησιαστικού κύκλου, την έχουν χαρακτηρίσει ή και κατηγορήσει ως αναχρονιστική και ως μη αποδεχόμενη την πραγματικότητα του 21ου αιώνα.

Όσον αφορά τον πνευματικό της ρόλο, είναι προτιμότερο να ασχοληθούμε σε κάποια μελλοντική μας αναφορά. Επί του παρόντος ας σταθούμε στο σκέλος της υλικότητας η οποία συνεπάγεται με την αποδοχή των μέσων της, από την εκάστοτε ιεραρχία.

Ειδικά στους Ρωμαιοκαθολικούς αρκετές φορές παρατηρούμε μια βάναυση εισδοχή σε ψηφιακές οθόνες, σε υπολογιστές, σε μουσικά όργανα και τόσα άλλα σύγχρονα μέσα. Ενώ στους Ορθοδόξους μια πιο «συντηρητική» στάση, με όχι τόσο δυναμική την αποδοχή των παραπάνω μέσων.

Το κύριο γνώρισμα της ορθόδοξης Ανατολής είναι ο παραδοσιακός της δεσμός με τους πολίτες της, έχοντας ως βάση τη διδασκαλία των Πατέρων. Θα πρέπει να

εννοήσουμε πως εκείνοι εν Πνεύματι Αγίω καινοτόμησαν για την εποχή τους, πλαισιώνοντας και υλικά την Πίστη.

Πόσο μάλλον στις μέρες μας, η αποδοχή των ποικίλων υλικών αγαθών στο χώρο της Εκκλησίας δεν εγκυμονεί πάντοτε κινδύνους. Εξάλλου ο Θεός είναι άχρονος και ακατάλυπτος. Η φώτιση δε λείπει και η αποδοχή μιας χρήσιμης επιστημονικής ή τεχνολογικής δημιουργίας, δεν αποσκοπεί στην αλλοίωσή της.

Έχοντας κατά νου την ανάγκη των νέων για έναν "οίκο σταθερό" όπου θα αναπαύεται η ψυχή τους, δυνάμεθα πλέον να είμαστε πιο προσιτή προς εκείνους, χωρίς βέβαια να αλλοιωθεί το πατροπαράδοτο υλικό – ορθόδοξο κάλλος.

Κατηχητικά σχολεία, χώροι πνευματικών συζητήσεων και τόσα άλλα βοηθητικά μέσα, αποδίδουν προς όφελος της Εκκλησίας του ορθοδόξου ποιμνίου όταν συμπράττουν λογικά με την τεχνολογία και αν γένει την επιστήμη.

Ιδού λοιπόν ένα απτό παράδειγμα προς τους πολέμιους της Εκκλησίας. Οι δυνατότητες της σύγχρονης εποχής, έχουν "αποδαιμονοποιηθεί" εξαρχής και κανένας δεν πρέπει να τις θεωρεί αδύναμες εκτός ή εκτός του εκκλησιαστικού περιβάλλοντος.

Όσο για τα πιο θεολογικά σημεία που αφορούν τα Ιερά Μυστήρια και τον "εκμοντερνισμό" τους, ας αφήσουμε εκείνους που πρέπει να λάβουν θέση, έχοντας πάντα τη λογική μας νηφάλια, χωρίς φανατισμούς και αλλοπρόσαλλες κινήσεις.